

Dosarul nr. 3ra-773/2022
2-20129535-01-3ra-01082022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: Gr. Cazacu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, Gr. Dașchevici, G. Mîra)

Î N C H E I E R E

26 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca Doneva
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Vladimir Scutelnic,
în cauza de contencios administrativ, inițiată la cererea de chemare în judecată
depusă de Vladimir Scutelnic împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, Casei
Teritoriale de Asigurări Sociale sectorul Centru, mun. Chișinău cu privire la contestarea
actelor administrative individual defavorabile și obligarea emiterii actului administrativ
individual favorabil,

împotriva deciziei din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
admisă cererea de apel depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale și a fost casată
integral hotărârea din 21 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și emisă o
nouă decizie de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 19 octombrie 2020, Vladimir Scutelnic a depus cerere de chemare în judecată, în
procedura contenciosului administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale,
Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru, mun. Chișinău, privind anularea
deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru, mun. Chișinău nr.
91/2020/31999 din 22 august 2020 privind refuzul stabilirii pensiei, obligarea Casei
Naționale de Asigurări Sociale, Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sectorul Centru,
mun. Chișinău, de a stabili, achita și indexa pensia pentru vechime în muncă începând cu
06 iunie 2020, cu eliberarea actelor pentru primirea pensiei și încasarea cheltuielilor de
judecată.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că, prin ordinul XX ps din XX iunie XXX,
emis de către șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI în temeiul alin.
(1) lit. c) și alin. (3) al Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu
statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, după acumularea vechimii în
muncă ce permite dreptul la pensie conform art. 13 lit. a) din Legea nr.1544 din 23 iunie
1993, a fost eliberat din serviciu din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră

al MAI. Afirmă că prin certificatul eliberat de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al MAI, înregistrat sub nr.35/8-3019 din 16 iunie 2020, vechimea în muncă la data de 05 iunie 2020 a constituit 25 ani, 00 luni, 25 zile și vechimea în serviciu fiind de 24 ani, 07 luni, 17 zile, care acordă dreptul la stabilirea pensiei.

Astfel, a susținut reclamantul că, a activat în cadrul a mai multor subdiviziuni ale Ministerului Afacerilor Interne în diferite perioade 22 iulie 1994 – 22 august 2003 și 09 aprilie 2020 – 05 iunie 2020, cât și în cadrul Serviciului Vamal în perioada 10 mai 2004-08 aprilie 2020. Obținând astfel dreptul la pensie, a prezentat actele pentru calcularea și efectuarea achitării pensiei.

În acest context a menționat reclamantul că, la data de 22 august 2020 i-a fost adus la cunoștință decizia nr. 91/2020/31999 din 22 august 2020 emisă de către Casa Teritorială de Asigurării Sociale sect. Centru, mun. Chișinău privind respingerea cererii în stabilirea pensiei, despre refuzul de stabilire a pensiei în legătură cu vechimea în muncă, fiind motivat prin faptul că, conform prevederilor Legii nr. 1544/1993 reclamantul nu întrunește condițiile de vechime necesară în serviciu, cât și a soldei primite înainte de concediere pentru 12 luni în instituție de forță.

A afirmat reclamantul că din motive neclare Casa Teritorială de Asigurării Sociale sect. Centru, mun. Chișinău, nu a luat în considerație vechimea în serviciu activitatea în cadrul Serviciului Vamal, care este organ al securității statului, conform Legii nr. 619-XIII din 31 octombrie 1995.

Prin urmare, a declarat reclamantul că, procedura de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară, prevăzută de art. 208 din Codul administrativ nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost respectată prin înaintarea cererii prealabile cu nr. 4528 din data de 07 septembrie 2020 către Casa Teritorială de Asigurării Sociale sect. Centru mun. Chișinău.

A invocat reclamantul că, potrivit prevederilor Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993, se stabilește condițiile de asigurare cu pensii a cetățenilor Republicii Moldova: militari ai Forțelor Armate, colaboratori ai Serviciului de Protecție și Pază de Stat, ofițeri de informații și securitate, persoane din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, persoane din efectivul de comandă suprem și colaboratori care îndeplinesc serviciul special prin contract în cadrul Centrului Național Anticorupție, funcționari publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, pensionari din rândul militarilor forțelor armate, al organelor securității statului, al persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, al persoanelor care au îndeplinit serviciul militar sau special prin contract în cadrul organelor similare anterioare celor nominalizate, inclusiv ale fostei U.R.S.S., și familiile acestora. Conform prevederilor art. 13 al Legii nr. 619-XIII din 31 octombrie 1995 sistemul organelor securității statului se constituie din Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova, Poliția de Frontieră din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, Serviciul Vamal, care își desfășoară activitatea în conformitate cu legile respective, precum și din instituțiile de învățământ și alte instituții și organizații nemilitarizate ale organelor securității statului.

A considerat reclamantul că, de către autoritatea de stabilire a pensiei este interpretat greșit pct. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 1018 din 2014 care prevede, că la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea sporului la salariu funcționarilor publici cu statut special ce dețin grade speciale ale Poliției se includ următoarele perioade, 1) serviciul

militar, serviciul în organele afacerilor interne, Poliție și Poliția de Frontieră, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, Forțele Armate, Centrul Național Anticorupție, Serviciul de Informații și Securitate, Serviciul Vamal, Administrația Națională a Penitenciarelor, Serviciul de Protecție și Pază de Stat, Serviciul de Stat de Curieri Speciali și alte formațiuni militare (speciale) create în conformitate cu legislația Republicii Moldova, perioada de activitate în Departamentul de Stat al Republicii Moldova pentru Problemele Militare, care au deținut grade militare (speciale). De fapt, norma dată expres indică la faptul, că foștilor angajați ai Serviciului Vamal, la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea sporului la salariu funcționarilor publici cu statut special ce dețin grade speciale ale Poliției, se includ perioadele de muncă în care au activat în alte organe, inclusiv Serviciul Vamal.

A declarat reclamantul că, autoritatea de stabilire a pensiei nu a ținut cont de Hotărârea Guvernului nr. 383 din 29 mai 2001, care la pct. 4 prevede, că colaboratorilor reangajați în Serviciul Vamal, care au deținut anterior grade personale conform prevederilor pct. 12 din Regulamentul privind satisfacerea serviciului de către corpul de comandă al organelor controlului vamal de stat al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 203 din 30 martie 1992, li se conferă grade speciale în corespundere cu funcția ce o vor exercita, ținându-se cont de studii, gradul personal anterior deținut, dar nu mai înalte decât gradele speciale, corespunzătoare funcției în care a fost desemnat, fapt care indică direct la momentul, că gradul personal, care l-am deținut în perioada 1991-2001 a fost echivalat cu gradul special prevăzut de Legea nr. 302/2017 din 21 decembrie 2017 cu privire la Serviciul Vamal.

Mai mult, a afirmat reclamantul că autoritatea de stabilire a pensiei la nesoluționarea întrebării apărute nu face nici o explicație la faptul că, raporturile de serviciu au fost încetate prin ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI nr. ord. 317 ps din 05 iunie 2020, în temeiul alin.(1) lit. c) și alin.(3) al Legii nr.288 din 16 decembrie 2016, privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie conform art.13 lit. a) din Legea nr.1544 din 23 iunie 1993)”, ordin care este legal, valabil și în vigoare.

A comunicat reclamantul că, la 19 septembrie 2020 de către Casa Teritorială de Asigurării Sociale sect. Centru, mun. Chișinău a fost emis răspuns la cererea prealabilă depusă prin care a fost respinsă cererea ca neîntemeiată, invocându-se un șir de motive neîntemeiate și abuzive.

În aceste sens, reclamantul a menționat că, Casa Teritorială de Asigurării Sociale sect. Centru, mun. Chișinău în răspunsul emis la cererea prealabilă, intens se face trimitere la mai multe norme de drept inaplicabile în speță, pentru justificarea poziției din start greșite a pârâtului. Se face trimitere la art. 13, 18 și 44 din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993, prin care se stabilește dreptul la pensie pentru militarii care satisfac serviciu prin contract, dar intenționat se omit prevederile art. 4 al Legii date, unde clar se stipulează că, ofițerii de informații și securitate (inclusiv din Serviciul Vamal) și membrii lor de familie au dreptul la pensie în aceleași condiții ca și militarii care îndeplinesc serviciul prin contract și, respectiv, ca și membrii de familie ai militarilor, serviciul special în funcția de ofițer de informații și securitate fiind echivalat cu serviciul militar prin contract.

De asemenea cu referire la Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994, reclamantul a considerat că nu poate servi drept temei pentru dobândirea dreptului la pensie, or, acest act normativ stabilește modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar, dreptul la pensie fiind acordat prin Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993.

A mai indicat reclamantul că, în antetul acestei hotărâri este indicat că se adoptă în conformitate cu Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993, scopul fiind stabilirea modului de executare și nu are putere juridică superioare legii. Invocarea necesității respectării unei careva echități sociale nu poate fi acceptată ca temei de respingere a cererii înaintate, or acest fenomen se determină subiectiv, dar nici nu este prevăzut de lege și, respectiv, funcționarul public nu îl poate utiliza în exercitarea atribuțiilor de serviciu la discreția sa, nefiind de competența sa legală.

A solicitat reclamantul Vladimir Scutelnic anularea ca fiind ilegală a deciziei Casei Teritoriale de Asigurării Sociale sect. Centru, mun. Chișinău, nr. 91/2020/31999 din 22 august 2020 privind refuzul de stabilire a pensiei pentru vechime în muncă, obligarea Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru mun. Chișinău, Casei Naționale Asigurări Sociale, să stabilească și să achite pensia pentru vechime în muncă începând cu 06 iunie 2020, în conformitate cu prevederile art. 13, 14 ale Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993, cu eliberarea actelor necesare pentru primirea pensiei și cu indexarea acesteia conform normelor stabilite începând cu 06 iunie 2020, compensarea de către pârât a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 21 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Scutelnic. A fost anulată decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru, mun. Chișinău nr. 91/2020/31999 din 22.08.2020 privind respingerea cererii în stabilirea pensiei. A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale, Casa Teritorială de Asigurări Sociale sect. Centru, mun. Chișinău, de a stabili și achita lui Scutelnic Vladimir pensia pentru vechime în muncă începând cu 06 iunie 2020, cu indexările stabilite conform legii și eliberarea actelor pentru primirea pensiei. În rest pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. (f.d.75, 82-85)

La 13 mai 2021, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii din 21 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii. (f.d. 65/67)

La 15 iulie 2021, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani a expediat pentru notificare Casei Naționale de Asigurări Sociale copia hotărârii motivate a primei instanțe (f.d.73), care a fost recepționată de către apelantă la data de 28 iulie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.74), iar la 06 august 2021, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus motivarea apelului (f.d. 77/82)

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul Casei Naționale de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 21 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale. A fost casată integral hotărârea din 21 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, și emisă o decizie nouă potrivit căreia: acțiunea în contencios administrativ depusă de Scutelnic Vladimir împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sectorul Centru, mun. Chișinău, privind anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru, mun. Chișinău nr. 91/2020/31999 din 22 august 2020 privind refuzul stabilirii pensiei, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale, Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru, mun. Chișinău, de a stabili, achita și indexa pensia pentru vechime în muncă începând cu 06 iunie 2020, cu eliberarea actelor pentru primirea pensiei și încasarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Pentru a pronunța această decizie instanța de apel a reținut că, obiectul material al prezentei acțiuni de contencios administrativ îl constituie decizia Casei Teritoriale de Asigurării Sociale sect. Centru, mun. Chișinău nr. 91/2020/31999 din 22 august 2020 prin care a respins cererea reclamantului cu privire la stabilirea pensie pentru vechimea în muncă.

La caz, instanța de apel făcând referire la prevederile art. art.1, 2, 13, 18, 44, 48, 49 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, precum și la prevederile din Hotărârea Guvernului cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, nr. 78 din 21 februarie 1994, în coraport cu probatoriul administrat la dosarul cauzei a constatat cu certitudinea faptului că, din calculul vechimii în serviciu eliberat de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în privința intimatului Scutelnic Vladimir, se atestă că activitatea desfășurată de ultimul în cadrul Serviciului Vamal a fost calculată cu înlesniri (1:1), pentru un an de muncă - un an de serviciu militar.

În acest context, instanța de apel a notat că, la materialele cauzei nu se atestă acte ce ar servi drept dovada excepției, pentru includerea în calculul vechimii în muncă la stabilirea pensiei în condiții speciale, a activității desfășurate de către reclamantul/intimat Vladimir Scutelnic, în cadrul Serviciului Vamal, ca perioadă cu înlesniri 1:1.

În acest sens, instanța de apel a notat că, în lipsa documentului confirmativ prin care se justifică calcularea perioadelor aferente cu înlesniri (1:1), autoritatea publică pârâtă întemeiat a concluzionat asupra diminuării vechimii în serviciu militar, calculându-se pentru perioada nominalizată, doi ani vechime în muncă pentru un an de serviciu militar (2:1). Or, pentru stabilirea dreptului la pensie în baza Legii 1544/1993, care este o lege specială, calculul vechimii în serviciu militar se bazează pe activitate militară. În cazul reclamantului/intimat prevalează activitatea civilă de 15 ani 10 luni 28 zile, care a fost asimilată la activitate militară, iar activitatea militară nemijlocit constituie doar 9 ani 02 luni și 26 zile.

Totodată, instanța de apel a remarcat că legislația în vigoare prevede că, beneficiarii instituțiilor de forță, au posibilitatea pensionării în condițiile unei legi speciale și activitatea civilă se include în calculul vechimii în muncă pentru 2 ani vechime în muncă un an de serviciu militar, dar cel mult 10 ani. Ca urmare, vechimea totală cu înlesniri de 24 ani 07 luni 17 zile, calculată de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră urmează a fi diminuată și calculată cu înlesniri (2:1).

Prin urmare, instanța de apel a menționat că, prevederile citate supra stipulează atât perioadele ce se iau în calculul vechimii în muncă la stabilirea pensiei, cât și solda din care se calculează aceasta. Astfel, pensia se calculează din solda primită înainte de concediere (12 luni calendaristice), și anume din salariul pentru gradul militar sau special, spor procentual pentru vechimea în serviciu, precum și din media lunară a recompenselor, plăților, sporurilor, suplimentelor primite în ultimul an de serviciu, cu excepția plăților compensatorii, ca militar care a îndeplinit serviciul prin contract, persoană din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și sistemului penitenciar, ofițer de protecție, colaborator al Serviciului de Informație și Securitate sau al Centrului Național Anticorupție.

În virtutea acestui fapt instanța de apel a conchis din materialele cauzei că din 12 luni necesare de soldă bănească, din care urmează a fi calculată pensia reclamantului/intimat Scutelnic Vladimir, doar o lună calendaristică este de activitate în instituție de forță, în rest aceasta constituind activitate civilă.

În aceste circumstanțe, instanța de apel încă odată în plus a reiterat că, pentru stabilirea pensiei în baza Legii nr. 1544/1993 este necesar cumulativ întrunirea atât a condițiilor de vechime necesară în serviciu, cât și a soldei primite înainte de concediere pentru 12 luni în instituție de forță, fapt ce la caz nu este realizat de către intimat.

Cu referire la prevederile art.48 alin.(8) al Legii nr.302/2017 cu privire la Serviciul Vamal, instanța de apel a notat că, intimatul nu a prezentat nici o probă care ar denota că activitatea în cadrul Serviciului Vamal, urmează a fi luată ca perioadă cu înlesniri 1:1 și nu 2:1.

La caz nu pot fi reținute alegațiile intimatului cu referire la pct. 7 din Regulamentul privind modul de calculare a vechimii în muncă pentru stabilirea sporului la salariu funcționarilor publici cu statut special (polițiști) și a vechimii în muncă în ramurile civile înrudite cu specialitatea (funcția) deținută în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului, nr.1018 din 10 decembrie 2014, deoarece Hotărârea Guvernului menționată a fost abrogată la 14 decembrie 2018.

Nu poate fi reținută nici referirea intimatului la pct. 4 al Hotărârii Guvernului despre aprobarea unor acte normative privind realizarea Legii serviciului în organele vamale, nr. 383 din 29 mai 2001, deoarece și această Hotărâre a Guvernului a fost abrogată la 20 iulie 2018.

Prin urmare, instanța de apel ținând cont de faptul că la data solicitării stabilirii pensiei, prevederile invocate de reclamantul/intimat nu mai erau în vigoare, a conchis că acțiunea reclamantului cu privire la anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sectorul Centru, mun. Chișinău nr. 91/2020/31999 din 22 august 2020 privind refuzul stabilirii pensiei, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale, Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sectorul Centru, mun. Chișinău, de a stabili, achita și indexa pensia

pentru vechime în muncă începând cu 06 iunie 2020, cu eliberarea actelor pentru primirea pensiei este una neîntemeiată, considerent din care urmează a fi respinsă.

Cu referire la solicitarea reclamantului/intimat privind compensarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel analizând prevederile art. 94 alin. (1), art. 96 din Codul de procedură civilă, a conchis că în temeiul normelor enunțate nu poate beneficia de compensarea cheltuielilor de judecată deoarece acțiunea reclamantului a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 21 martie 2022, Vladimir Scutelnic, reprezentat de avocatul Liubomir Dudulica a depus cerere de recurs nemotivată, iar la 10 iunie 2022 a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel ca fiind nefondată cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie menținută hotărârea primei instanței prin care a fost admisă parțial acțiunea depusă de Vladimir Scutelnic împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru, mun. Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative individual defavorabile și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În susținerea recursului recurentul a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată, prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, nu au dat apreciere corespunzătoare probelor și argumentelor expuse de către Vladimir Scutelnic, iar aceste erori procesuale constituie o încălcare gravă a dreptului recurentului la un proces echitabil.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 22 februarie 2022, iar la 21 martie 2022, Vladimir Scutelnic, reprezentat de avocatul Liubomir Dudulica a depus cerere de recurs nemotivată. (f.d.126)

Totodată, din actele dosarului se atestă că la data de 10 iunie 2022, Vladimir Scutelnic a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău. (f.d.132/136)

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul nemotivat, cât și motivarea recursului în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 02 august 2022, Curtea Supremă de Justiție, în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, a expediat pentru notificare în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale cât și în adresa Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru, mun. Chișinău, copia cererii de recurs depusă de Vladimir Scutelnic, cu înștiințarea despre

necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului. (f.d.167)

Prin referința depusă la data de 18 august 2022, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a solicitat declararea recursului depus de Vladimir Scutelnic ca fiind inadmisibil (f.d.169/171), iar Casa Teritorială de Asigurări Sociale sect. Centru, mun. Chișinău recepționând copia recursului nu și-a valorificat dreptul procedural de depunere a referinței.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de recurs depusă de Vladimir Scutelnic inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)- f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul

rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Vladimir Scutelnic.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Vladimir Scutelnic se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca -Doneva

judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru